

ΧΩΡΙΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΗΤΡΟΣ

Η έπαρχιακή έφημερίς «Φλόξ» μεταξύ τών άλλων κοι-
νωνικών έγγραφε : «Μετ' άνυποκρίτου χαρᾶς άγγέλ-
λομεν τοίς πολυπληθέσιν άναγνώσταις ήμών, ότι ό
έγκριτος και συμπαθής συμπολίτης και φίλος ήμών
κ. Μήτρος Τσερλιάγκος ή Τσαλαπάτας χωροφύλαξ,
μετά 22 έτών ευδόκιμον ύπηρεσίαν, προϋβιβάσθη εις τόν επίζη-
λον βαθμόν του ύπενωμοτάρχου. Άπειρα συγχαρητήρια και ευ-
χάς. Οί άπειροπληθείς φίλοι του.»

Ο Μπάρμπα Μήτρος, όπως ήτο γνωστός εις όλη σχεδόν τή
χωροφυλακή, έώρτασε τό γεγονός μεγαλοπρεπώς στη γειτονική
ταβέρνα και κάθε φορά που τό μάτι του έπεφτε στο φαροδύ και
γυαλιστερό γαλόφι, έφώναζε θριαμβευτικώς : «Έπί τέλους τή
φόρεσα τήν άφιλότημη τή σαρδέλλα. Βάλε μιá όκá άκόμα Μο-
λυντήρι». Έτσι έλεγεν ένα κατακίτρινο και καχεκτικό παιδι
άπό τήν άγρουπνία, που ήταν ύπηρετής στην ταβέρνα.

Ο Μπάρμπα Μήτρος ειχε 10 χρόνια άποσπασμένος στα γρα-
φεία τής Μοιραρχίας, όπου ξεσκόνιζε κάθε πρωί μ' ένα πού-
πουλο τά τραπέζια και τά καλαμάρια και έπήγαινε και τά έγ-
γραφα στο ταχυδρομείο με τό βιβλίό τής διεκπεραιώσεως «ύπό
μάλης». Τώρα όμως με τόν προβιρασμό δέν μπορούσε νά μένη
στην ίδια θέσι, δέν τό επέτρεπεν ό βαθμός. Και διωρίσθη άστυ-
νόμος στο Στανοχώρι.

* * *

Η πρώτη του δουλειά, μόλις έφθασε στο Στανοχώρι, ήταν νά
δοκιμάση τά κρασιά του τόπου, άπό τά όποια έμεινε κατενθου-
σιασμένος. Άπεφάσισεν όμως νά βάλλη σέ τάξι πολλά πράματα
του χωριού και μάλιστα τά γουρούνια άπό τήν έξης αίτια.

Μιά Κυριακή ὁ Μπάρμπα Μῆτρος φρεσκοαλαγμένος, φρεσκο-
ξυρισμένος, καθότανε στὸ μοναδικὸ μαγαζάκι τοῦ χωριοῦ, στὸν
ἴσκιο τοῦ πλατάνου καὶ συνεζήτει γιὰ τὰ ἐλαφρὰ ἢ βαρεῖα σκάφη
τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ζήτημα τὸ ὁποῖον τότε ἦτο τῆς ἡμέ-
ρας εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἡ γουρούνα τοῦ Γκαβομιχάλη, ἀφοῦ
κυλίστηκε κάμποσο στὸ βουρκο ποῦ ἦταν δίπλα στὸ μαγαζί,
δὲν ξεύρω ἀπὸ ποιά ἰδιοτροπία της, ἤρθε καὶ ἐξύστηκε στὸ χιο-
νάτο παντελόνι τοῦ Μπάρμπα Μῆτρου, τὸ ὁποῖον εἶχε
φτιάση «ἐπ' εὐκαιρία τοῦ προβιθασμοῦ» καὶ τὸ ἔκα-
μεν ἔλεεινό.

Ἐξω φρενῶν ὁ Μπάρμπα Μῆτρος ἔδωκε τὸν λόγον
τῆς στρατιωτικῆς του τιμῆς, ὅτι ἢ θὰ περιορισθοῦν
τὰ γουρούνια ἢ θὰ τὰ ἐξοντώσῃ. «Θὰ σὰς φάῃ ἢ
πέννα, βρωμογούρουνα!» ἐμουρμούριζεν ὁ Μπάρμπα
Μῆτρος.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔφερε μόνος του καὶ ἐκόλλησε στὸν
πλάτανο τὴν ἐξῆς ἀστυνομικὴ διάταξι.

«Ἡμεῖς διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας Στανοχωρίου καὶ
τῶν περιχώρων διατάσσομεν».

1) Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς χοίρους (γουρούνια) ἀμ-
φοτέρων τῶν φύλων νὰ περιφέρονται μόνον καὶ ἄνευ
συνοδίας εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἡμέρας τε καὶ
νυκτός.

2) Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς χοίρους (γουρούνια) νὰ
κυλίνωνται εἰς τὸν βουρκο καὶ ἔπειτα νὰ πλησιάζωσιν
εἰς ἀνθρώπους καὶ μάλιστα εἰς ἀστυνομικὰ ὄργανα,
ὅταν ταῦτα φέρωσι τὴν μεγάλην στολήν των.

3) Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς χοίρους (γουρούνια) νὰ
ἀποπατῶσιν εἰς τὰ δημόσια μέρη καὶ τὰς πλατείας.
Ἐπιτρέπεται τὸ τοιοῦτον ἐντὸς ὠρισμένων μερῶν
(ἀποπάτων).

4) Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς χοίρους (γουρούνια) νὰ
σκάπτωσι μὲ τὰ ῥάμφη των τοὺς δρόμους καὶ τὰς
πλατείας.

Πᾶς χοῖρος, ὁ ὁποῖος θὰ συλληφθῇ ἐπ' αὐτοφώρῳ
παραβαίνων τὴν παροῦσαν θὰ ὑποστῇ τὰς συνεπειὰς
τοῦ Νόμου.

Ἐγένετο ἐν Στανοχωρίῳ τῇ 8 Ἰουλίου 18...

Ὁ διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας Στανοχωρίου καὶ τῶν περιχώ-
ρων Μῆτρος Τσερλιάγκος ἢ Τσαλαπάτας.»

Ἄλλ' εἴτε τὰ γουρούνια στὸ Στανοχωρι δὲν ἦσαν φιλόνομα,
εἴτε ὁ Μπάρμπα Μῆτρος ἦταν πολὺ ἐπεικῆς, τάξις δὲν ἐπῆλθε.
Τὰ γουρούνια μετὰ καὶ ἄνευ συνοδείας ἐγύριζαν μέσα στοὺς

δρόμους, ἔκαμνον ἐκεῖ μὲ ὅλη τὴν ἡσυχία τοὺς τὰς ἀνάγκας τῶν καὶ ξαπλωνόσανε μὲ ἡδονὴν μέσα στὸ βουρκο.

Ἐνα βράδν ὁ Μπάρμπα Μῆτρος γύριζε μεθυσμένος στὴν ἀστυνομία, καὶ καθὼς περνοῦσεν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Παναγιοῦς τοῦ Καρακώστα, παραπάτησε καὶ κυλίστηκε στὴ λάσπη. Ὅλο τὸ ἀπόγευμα ἔβρεχε καὶ ἡ γουροῦνα τῆς Παναγιοῦς εἶχε καλλιεργήσῃ μὲ μεγάλη ἐπιμέλεια τὸ δρόμο. Ὡστε ὁ Μπάρμπα Μῆτρος ἐκυλίστηκε κανονικά, καὶ τὸ σπουδαιότερο πασαλείφτηκαν καὶ τὰ γαλόνια.

Σὰν ἐξύπνησε τὸ πρωὶ ὁ Μπάρμπα Μῆτρος, θυμήθηκε μὲ ὅλο τὸ μεθύσι, ποῦ εἶχε, ποῦ ἦταν καὶ τί ἐπαθε. Καὶ μιὰ καὶ δυὸ στὸ σπίτι τῆς Παναγιοῦς.

«Μωρὴ σακαφλιώρα, καρακάξα, δὲν μαζεύεις τὴ βρωμογουροῦνα σου ποῦ σοῦ μοιάζει! Δὲν ἐδιάβασες, μωρὴ, τὴν ἀστυνομικὴ διάταξι; Θὰ σοῦ δεῖξω ἐγὼ καὶ σένα καὶ αὐτῆς τῆς ἄτιμης». Κ' εἶδειξε τὴ γουροῦνα ξαπλωμένη μὲ ἀδιαφορία στὴν αὐλή.

Ἄλλὰ ὁ ἄντρας τῆς Παναγιοῦς δὲν ἀστειευότανε. Ὅταν τὸ βράδν ἦρθε ἀπὸ τὸ χωράφι καὶ ἔμαθε τὰ διατρέξαντα, τραβάει μιὰ καταγγελία στὴν Εἰσαγγελία ὅτι ὁ Μῆτρος Τσερλιάγκος ἢ Τσαλαπάτας ἐξύβρισε τὴ γυναῖκα του σακαφλιώρα καὶ καρακάξα.

Ὁ ὑπογραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου, συνηθισμένος σὰν μηχανὴ διὰ τοιαῦτα, ἔγραψε στὸν ἀστυνόμο Στανοχωρίου νὰ κάμῃ ἀνακρίσεις.

* * *

Σὰν κεραμίδι ἔπεσε στὸ κεφάλι τοῦ Μπάρμπα Μῆτρον ἡ καταγγελία. «Ἄκοῦς στὴν ἀρχὴ τοῦ σταδίου μου νὰ πάω κατηγορούμενος! Ἄχ τί μούφτιασαν αὐτὰ τὰ βρωμογούρουνα! Δὲν φθάνει ποῦ μὲ λάσπωσαν, μὲ φέρουν τώρα καὶ στὸ «ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου!»

Ἐπρεπεν ὅμως νὰ γίνουν ἡ ἀνακρίσεις καὶ μάλιστα κανονικά. Ἐπῆρε λοιπὸν μιὰ κόλλα χαρτί, ἐκάθησε στὸ τραπέζι καὶ ἤρχισε τὴν ἀνάκρισι:

«Πῶς ὀνομάζεσαι;

«Μῆτρος Τσερλιάγκος ἢ Τσαλαπάτας.

«Ποῦ ἐγεννήθης καὶ ποῦ κατοικεῖς καὶ πόσων ἐτῶν εἶσαι;»

«Ἐγεννήθηκα στὴν Καστανιά καὶ κατοικῶ στὸ Στανοχωρὶ ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός μου καὶ εἶμαι 49 ἐτῶν.

«Ἐχεις καμμίαν συγγένειαν μὲ τὸν κατηγορούμενον;

«Ὅχι, ἀπλῶς γνωρίζω τοῦτον.

«Πῶς ὕβρισε τὴν Παναγιοῦ Καρακώστα;

«Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Στανοχωρίου καὶ τῶν περιχώρων ἐξέδωκε τὴν παρά πόδας ἀστυνομικὴν διάταξιν, ἀλλὰ ἡ

Παναγιού Καρακώστα δὲν συνεμορφώθη καὶ ἀφῆκε τὴν χοῖράν της νὰ σκάπη μετὸ ῥάμφος της τὸν δρόμον. Διερχόμενος λοιπὸν τὴν νύκτα ὑπὸ τὸ σκότος, ἔπεσα εἰς τὰς λάσπας καὶ ἐλέρωσα τὴν στολὴν μου καὶ πρὸ παντὸς τὰ σήματα τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ βαθμοῦ μου, ἴσως δὲ καὶ τὸ στέμμα τοῦ πηληκίου. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς εὐρισκόμενος, κατήγγειλα τὴν πρᾶξιν εἰς τὸν ἀστυνόμον, ὁ ὁποῖος τῆς ἔκαμε δριμυτάτας παρατηρήσεις.

« Ἄλλο τι ἔχεις νὰ προσθέσης, καὶ γράμματα γνωρίζεις;
« Οὐδὲν καὶ γράμματα γνωρίζω. »

* *

Ἔτσι ἐτελείωσεν ἡ ἀνάκρισις τοῦ κατηγορουμένου Μήτρου Τσερλιάγκου ἢ Τσαλαπάτα γενομένη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας Στανοχωρίου καὶ τῶν περιχώρων ἐξοχωτάτου κ. Μήτρου Τσερλιάγκου ἢ Τσαλαπάτα ὑπενωμοτάρχου τῆς Χωροφυλακῆς.

Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΜΩΔΙΑΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΑΤΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

— « ... » Ἔτσι ποῦ λές, Γιαννάκη, παιδί μου. Εὐχὴ καὶ κατάρα σοῦ δίνω: Κάλιο νὰ σοῦ κοπῆ τὸ χεῖρ, παρὰ νὰ βάλῃς ποτὲ σου τσιγάρο στὸ στόμα. Νὰ φεύγῃς τὸ κάπνισμα, ὅπως ὁ διάολος τὸ λιθάνι. Γιατί, παιδί μου, ὁ καπνὸς εἶνε τρομερὸ πρᾶγμα. Δηλητηριάζει τὸν ὄργανισμό, καταστρέφει τοὺς πνεύμονας, τοὺς βρόγχους, τὸν φάρυγγα, τὸ στομάχι, τὰ νεῦρα, τὰ μάτια, τὰ δόντια. Τὸν κάνει ἀρτηριοσκληρωτικὸ καὶ καρδιακό. Τοῦ θολώνει τὸ πνεῦμα, τοῦ σβύνει τὸ μνημονικό, τοῦ σκοτώνει, μαζὶ μετὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν. Τὸν πνίγει στὸν βῆχα, τὸν κάνει νὰ βρωμᾶ, νὰ φτύνη ὀλοένα, νὰ γίνεταί σίγαμα καὶ ἀηδία. Ἦ ἀκούς, παιδί μου; Ἦ ἀκούω, νὰ λές.

Καὶ πράγματι ὁ Γιαννάκης ὁ καυμένος ἤκουε μετὰ βαθεῖαν προσοχὴν καὶ κατάνυξιν. Καὶ ὁ θαυμάσιος πατέρας ἐξηκολούθησε :